

Fira de Mostres

El germà Lluís Suárez

1.967 000 persones han visitat enguany la Fira de Mostres de Barcelona 300.000 més que l'any passat.

L'entrada valia 10 pessetes. Els ingressos per aquest concepte han sumat, doncs, la quantitat de 19 670 000 pessetes.

Durant vint dies prop de dos milions de persones hem viscut la il·lusió de la Fira. Tot divertint-nos, tot badant, hem vist moltes coses útils i hem après una mica a estimar el treball de l'home, a admirar-ne els seus fruits.

19.670 000 pessetes Com un llampec salta el mal pensament. S'han pagat 5.000.000 més de pessetes per en Suárez.

Perdoneu. Ja sé que no és de bon gust tornar a parlar d'aquest afer. Està passant de moda i els diaris, després dels dos primers partits, reconeixen ja que el preu del jugador no era exagerat.

Jo estimo el futbol

Tots estimem el nostre germà Lluís Suárez.

El futbol està en perill i el nostre germà Lluís Suárez encara més.

Però deu haver hi quelcom que corre el risc de perdre's sempre: el seny, el saber donar a cada cosa el seu just valor.

Dos germans francesos

Dimarts, 20 de Juny. L'autocar ha passat per Granollers a las 5'30 de la tarda. L'autocar és francès. Fa calor i les portes automàtiques estan obertes. Els viatgers, amb les cares plenes de la pols i la suor del viatge, miren sense veure. Els carrers, les botigues, nosaltres mateixos, rellisquem sobre les seves retines cansades.

Mig ajaguts, els peus enfora, mal apoiant-se en el graó de pujada, un home i una dona estan abraçats. Són joves. Poden jugar-se la vida a cada sotrac de l'autocar.

La seva abraçada fa fàstic. Per tot.

Per absurda més que res. Però ell i ella són germans nostres.

Han passat i mai més es creuran amb nosaltres. Nosaltres els hem jutjat durament, implacablement.

I no obstant, si l'autocar s'hagués deturat, si haguessin baixat, què haurien trobat en nosaltres?

Judiquem nosaltres, si us plau.

En tu i en mi, en el jovenet que passava xiulant, en la noieta presumida, en l'amo del cafè, en el botiguer de la cantonada, haurien trobat respostes de germanor humana, d'amor cristià?

Perquè en aquesta tarda de Juny fa falta una mica d'aire fresc. I l'esperança no ens vindrà pas de tornar a discutir si el món està bé o malament. L'esperança depèn de nosaltres, de cadascú de nosaltres.

De vegades depèn de la resposta que donem a uns germans francesos que ens han fet fàstic. Que han passat i no es creuran mai més amb nosaltres.

Una joveneta.

La noia —14 anys— anava pujant carretera amunt. La conec bé. Va amb una amiga seva. Quan m'han vist s'han mirat elles dues i han amagat el riure. Ja he passat i un aparador ha reclamat la seva atenció.

Han anat fent el seu camí, lentament passejant carretera amunt els seus primers pantalons d'home.

L'escena del riure i de l'aparador s'ha anat repetint a cada conegut que trobaven. No han mirat francament a ningú, i això és trist per una noia.

Els seus companys d'estudi, quan les han vist aparèixer —temorenyques i orgulloses— per aquella cantonada humil del carrer de Corró, s'hi han divertit força.

El passeig ha acabat a entrada de fosc. Com si fos un trofeu de guerra, aquestes xamoses amiguetes meves acaben de col·locar la peça de roba a

l'armari.

La mare ha comprovat que el caient era encara perfecte.

El pare mira la televisió del café de la cantonada. Un amic li fa broma de la noia i l'home, que no sabia res de l'aconteixement, sent que li puja pel pit una alenada de coratge. Voldria aixecar-se i anar a casa, però...

La pantalla de la televisió va esmortint el record d'aquell mal moment i, altra vegada, el pare arribarà a casa com un autòmata.

Ningú dirà una paraula amiga a la xamosa noieta dels catorce anys.

Germà pagès

El camp, ara a l'estiu, té un color verd groc mig esborrat per la calitja.

Els pagesos van molt cansats. Quan tothom fa vacances ells treballen més que mai.

Aquesta matinada, anant a segar, en Pere ha gustat el plaer de refrescar els peus amb el fregadís de la pols humida del camí. En tornant, al migdia, la mateixa pols era ardenta i enutjosa.

Ha dinat cense gana. La migdiada ha sigut surta. En aixecar-se tenia els cabells enganxats al front per la suor.

A la tarde, tornant a la feina, en Pere es sent desgraciat. Té enveja.

Ara, per Sant Joan, els estiuejants començaran a passejar les seves vacances per davant dels ulls de gent molt aqueferada. Atapeiran el poble de coses substancials.

Hi han estiuejants que acosten el poble al suburbi.

Altres volen col·laborar en totes les festes de l'estiu.

Altres desprecien el poble.

Altres són bona gent que busquen només repòs.

Però, en uns i en altres, el poble no hi veu més que gent que no treballa.

La resposta, naturalment, és sempre egoista.

Si ens trobessim amb aquell futbolista...

Si l'autocar s'hagués deturat...

Si aquella noia es parés a saludar-nos...

Si nosaltres fossim pagesos...

...la nostra resposta fóra sempre de germanor humana, d'amor cristià?

Westinghouse reduce precios...

Frigorífico 114 litros Super 4 Pts.	11.950	«	200	«	«	7	«	17.976
« 142.5 « «	5	«	14.500	«	300	«	«	10 E « 18.940
« 200 « «	7 E «	16.940	«	300	«	«	10	« 19.795

Precios con impuestos incluidos

Distribuidor comarcal: **HOGAR LUZ Clavé, 47 Granollers**

La superioridad de Westinghouse está en su prestigio mundial